

Toepassing art. 15c Vreemdelingenwet (land van eerder verblijf)

IND-werkinstructie nr. 233

Aan: Directeur Uitvoering;
Regiodirecteuren IND; Hoofd APV
c.c.: Hoofd DVB; Landsadvocaat;
ACV; Ministerie van Buitenlandse
Zaken/DPC; Directie Wetgeving

Van: Hoofddirecteur IND
Doorkiesnummer: (070) 370 3122
Datum: 31 juli 2000

Vindplaats: EDS Raadplegen, tref-
woord 'land van eerder verblijf',
objecttype 'Werkinstructie'
Onderwerp: Toepassing van art. 15c,
eerste lid, aanhef en onder c, Vw.
Land van eerder verblijf

Inleiding

Op 19 maart 1999 heeft de REK uit-
spraak gedaan in een tweetal zaken
waarin artikel 15c, eerste lid, aanhef
en onder c, Vw (land van eerder ver-
blijf), is toegepast. Naar aanleiding
hiervan heb ik de criteria voor de toe-
passing van deze bepaling opnieuw
bezien en hieronder uiteengezet.

IND-werkinstructie nr. 34 komt
hiermee te vervallen. Hoofdstuk B7
van de Vc 1994 is aangepast bij TBV
2000/17.

Belangrijke wijzigingen ten aanzien
van IND-werkinstructie nr. 34 zijn:
– Tot nu toe werd om proces-econo-
mische redenen eerst getoetst of art.
15a, eerste lid, aanhef en onder a, Vw
van toepassing was, alvorens werd
getoetst aan art. 15c, eerste lid, aan-
hef en onder c, Vw. Deze benadering
wordt afgeschaft omdat deze benade-
ring onvoldoende recht doet aan het
zelfstandige karakter van artikel 15c,
eerste lid onder c Vw als grond van
kennelijke ongegrondheid.
– als art. 15c, eerste lid, aanhef en
onder c, Vw wordt toegepast, behoeft
geen statusbepaling plaats te vinden.

Checklist voor de toepassing van art 15c, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.

Art 15c, eerste lid, aanhef en onder c,
Vw bepaalt, dat een aanvraag om
toelating als vluchteling niet wordt
ingewilligd wegens kennelijke onge-

grondheid ervan, indien gebleken is
dat een land van eerder verblijf de
vreemdeling zal toelaten totdat hij
elders duurzame bescherming zal heb-
ben gevonden.

Aan de hand van onderstaande
checklist wordt bepaald of een derde
land, waar de vreemdeling heeft ver-
bleven, kan worden aangemerkt als
land van eerder verblijf en of art. 15c,
eerste lid, aanhef en onder c, Vw van
toepassing is.

*Vraag 1: is een derde land, waar
betrokkene heeft verbleven, aan te mer-
ken als land van eerder verblijf?*

Als de volgende situaties *cumulatief*
van toepassing zijn, is er sprake van
een land van eerder verblijf.

- De vreemdeling is niet rechtstreeks
naar Nederland gekomen.
 - Uit objectieve feiten of omstandig-
heden is gebleken dat de vreemdeling
in het land van herkomst niet de
intentie had om naar Nederland te rei-
zen.
- Als richtlijn wordt de volgende stelre-
gel gehanteerd:
- Een verblijf van twee weken of meer
in een derde land wijst erop dat de
vreemdeling in het land van herkomst
niet de intentie had naar Nederland te
reizen, tenzij uit objectieve feiten en/of
omstandigheden (zoals overgelegde
documenten) blijkt dat betrokkene die
intentie in het land van herkomst wél
had;

- Indien de vreemdeling minder dan
twee weken in een derde land heeft
verbleven, wordt aangenomen dat hij
in het land van herkomst de intentie
had om naar Nederland te reizen, ten-
zij uit objectieve feiten/omstandighe-
den (zoals overgelegde documenten)
het tegenovergestelde blijkt.
- De vreemdeling verbleef in het
derde land of had aldaar kunnen ver-
blijven onder omstandigheden die ter
plaatse niet als abnormaal moeten
worden aangemerkt.

Als vraag 1 bevestigend wordt beant-
woord, doorgaan met vraag 2.

Als vraag 1 negatief wordt beant-
woord, is art. 15c, eerste lid, aanhef en
onder c, Vw, niet van toepassing.

*Vraag 2: heeft de vreemdeling in het
land van eerder verblijf duurzame
bescherming tegen refoulement?*

Deze vraag wordt *bevestigend* beant-
woord als een van de volgende geval-
len van toepassing is:

- Het land van eerder verblijf is partij
bij het Vluchtelingenverdrag van
Genève van 1951 én leeft dit verdrag
te goeder trouw na.

In deze gevallen is geen statusbepaling
nodig. Voorts is het in deze gevallen
niet nodig dat de vreemdeling beschikt
over een verblijfstitel voor het land
van eerder verblijf. Het is voldoende
dat hij toegang krijgt tot het grondge-
bied van dit land. Dit moet blijken uit
een schriftelijk bericht van dit land
(bijvoorbeeld een gehonoreerde claim),
tenzij er geen voldoende reden is om
aan te nemen dat de vreemdeling zijn
verblijf in het land van eerder verblijf
zal kunnen voortzetten.

- Het land van eerder verblijf is géén
partij bij het Vluchtelingenverdrag van
Genève of leeft dit verdrag niet te goe-
der trouw na.

De vreemdeling beschikt in het land
van eerder verblijf over een geldige
verblijfstitel die naar zijn aard duurzame
bescherming biedt tegen terugzen-
ding. In deze gevallen is geen statusbe-
paling nodig en kan art. 15c, eerste
lid, aanhef en onder c, Vw direct wor-
den toegepast.

- Een verblijfstitel die naar zijn aard
tijdelijk is, levert over het algemeen
onvoldoende bescherming op tegen
terugzending, tenzij er vooruitzicht is
op verlenging of wijziging van de
beperking;
- Als uit de voorliggende stukken niet
aanstonds blijkt of betrokkene een
verblijfstitel heeft en er is sprake van
een langdurig verblijf in het land van
eerder verblijf, dient per individueel
geval te worden bezien of onderzoek
moet plaatsvinden in het land van eer-
der verblijf.

Als een van deze gevallen zich voor-
doet, de aanvraag afdoen op art. 15c,
eerste lid, aanhef en onder c, Vw zon-
der nadere statusbepaling.

Vraag 2 wordt *negatief* beantwoord in het volgende geval:

c. De vreemdeling heeft in het land van eerder verblijf in het kader van een asielprocedure een in rechte onaantastbare negatieve beslissing gekregen waarbij hij alle mogelijke rechtsmiddelen heeft aangewend, tenzij het indienen van een rechtsmiddel als 'volstrekt illusoir' moet worden aange-merkt. De bewijslast ligt op dit punt bij de vreemdeling.

Dit volgt uit de REK-uitspraken van 19 maart 1999, waarin wordt overwogen dat, als in het land van eerder verblijf is vastgesteld dat betrokkene geen vluchteling is, de vreemdeling geen duurzame bescherming in dat land zal kunnen verkrijgen. De rechtbank is daarom van oordeel dat art. 15c, eerste lid, aanhef en onder c, Vw in deze gevallen niet van toepassing is.

In dit geval wordt art. 15c, eerste lid, aanhef en onder c, Vw niet toegepast.

Ten overvloede wordt erop gewezen dat, indien art. 15c, eerste lid, aanhef en onder c, Vw niet kan worden toegepast, zorgvuldig dient te worden getoetst of de aanvraag kennelijk ongegrond is in de zin van art. 15c, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Een langdurig verblijf in het buitenland kan er immers op wijzen dat er voor betrokkene geen noodzaak is om in Nederland alsnog bescherming te zoeken tegen vervolging in het land van herkomst. In de gevallen als beschreven onder c, waarin de vreemdeling is uitgeprocedeerd in het land van eerder verblijf, kan de negatieve beslissing in dat land aanleiding zijn om te onderzoeken of art. 15c, eerste lid, aanhef en onder a, Vw van toepassing is.